

לכדי שפנוי נתקה בזיכריה

ויהי אחר הדברים האלה והאללים נשא את אברהם ויאמר אליו:
אברהם ויאמר הבני: יאמיר לך אתי-בנך את ייחודה אשר ב-
אהבת את יצחק ולידך אל-ארץ הארץ והעלתו שם לעלה
על את ההרים אשר אמר לך: נשכחים אברהם בפרק וחמש
את יחמורנו ונכח את שניינו עזריו ואית יצחק בנו ויבקע עלי
זיקם ולא לדור אל-המקום אשר אמר לך האלים: ביום השלישי ישא
אברהם את עניו וירא את-המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל-
בערוי שבילכם פה עם-החמור ואני והצעיר גלכה עד-כה ובשתחו
וינשובה אליכם: וילח אברהם את-עצי העלה והוא שמע על- יצחק
בננו ויקח בידיו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הבני בני ויאמר הנה
ה האש והעצים זאה השה לעלה: ויאמר אברהם אל-הדים יראהiley
ה השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל-המקום אשר אמר-
לו האלים ובין שם אברהם את-המזבח ויערכ אתי-העצים ויעקד
את- יצחק בנו והוא שמע את-המאכלת לשחת את-בננו: וישלח אברהם
את-ידיו ויקח את-המאכלת לשחת את-בננו: ויקרא אליו מלאן
את-הוה מזיהשימים ויאמר אברהם: אברהם יראה הבני: ויאמר
אל-תשליך ידך אל-הצעיר ואל-תטעש לו מואמה כי עתה ידעתי
כrigerיא אל-הדים אתה ולא חשבת את-בנך את-ייחודה מפני: וישא
אברהם את-עניו וירא והנה אל אחד נאטו בסבד בקרנייו וילן
ד אברהם ויקח את-האל ויעלתו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם
שם-המקום ההוא יהוה: וראה אשר יאמר היהם בהר יהוה יראה:
ויקרא מלאן יהוה כי יען אשר אל-אברהם שנית מזיהשימים ויאמר כי שבעת
בاسم יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשבת את-בנך
את-ייחודה: כי ברד אברך והרבה ארבה את-ירושען בכוכבי
השמיים וכתחול אשר על-שפטם הם וירש ורען את שער אירבו:
וחתברכו בורעך כל גני הארץ עקב אשר שמעת בקהל: ושב
אברהם אל-געריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב אברהם
בbara' שבע:

ויהי כויתבו אל הארץ אשר יתוה אלהיך נמן לך נחלה וירושתת
וישכת בה: וילקחת מראשית כל פרי הארץ אשר תבאה מארכץ ב'
אשר יתוה אלהיך נמן לך ושם בטנו והלכט אל הפלוקם אשר
יבחר יתוה אלהיך לשכנן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יתוה בזימים ג'
הם ואמרת אליו הגדי היום ליתוה אלהיך כי באתי אל הארץ
אשר נשבע יתוה לאבינו למת לנו: ולחק הכהן הטנא מיניך והניחו ד'
לפניך מובח יתוה אלהיך: וענית ואמרת לפניך יתוה אלהיך ארליך
אבך אבוי וורד מצרמיה ונגר שם במקה מעת וויה שם לגווי גודל
עצום ורב: ויבאו אל הפלוקם
תוה ויפנו לטו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועלה הנה
הבאתי את יראשת פרי הארץ אשר נגתה לי יתוה והנחו לו לפניך
יתוה אלהיך והשתחוות לפניך יתוה אלהיך: ושנחת בכלי חיטוב
אשר נתילג יתוה אלהיך ולביתך אתה והלווי והאר אשר
בקרבך: פרגם דו - ס�� א'

(א) דיוום זהה ה' אליהיך מצוך לעשנות וש"ה בזאו נשתחווה ונכרעה נברנה
לפניהם ה' עוזרנו (חסן' ל' ט') וולא בריעת כללו השתחוויה והשתחוויה
בכללו כריעת וממה ת"ל נשתחווה נכרעה נברנה. אלא עצה משה ברוח הקדש
ורואה שבית המקדש עתיד לייחר והכוכרים עתידיין ליטסק. עמד וזה תקון
ליישראל שייזו מתחפלין שלשה טעמים בכל יום. לפי שחביב חטלה לפניהם
הקב"ה מכל מעשים טובים ומכל הקרboneות שכך כתיב (פסקניאל') תcoon תפטלתי
קמורת לפניך משאה כמי מנהת ערבי. **ברוך הוא גורנו**

הצלהו מאור בסדרים. גונתו באמק השדרים:
עדתו שברד הרבה מאד. ותקתו רוב עשר וכבבו: עט
והшиб מה תפן לי. שרש וענף אין לי: חילתו בראית
מחוזה. בשורתו לא יירשך עה: טנא בכורו למאח חנתנתו.
לכברנו ניחום חשתוקה: יחדו בכל לבם דצנו. לשות רצינך
רצאו: כבש רחמייו לשות רצינך. גו וכבשו רחמייך את
עטך מעל צאנך: לך ונפשים היה נכוון. לך תפולתנו -
לפניהם בקטרת תפון:

בשופר של אל אמר הקדוש ברוך הוא תקעו לפני בשופר של אל כד שואוכו לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עליהם באלו עקרותם עיצמהם לפני **בג' כהון ט' ט'**

בְּלֹא אִילוֹ שֶׁל יַצְחָק:

(ח) הַנֶּהֶר וְכֹו. וְלֹאָמֵר "תִשׁוֹב תְּרַחְמָנוֹ וְגֹו". משום דאיתא במדרש, שעבר אברהם אבינו עד צעארו במים קשלך להקניבו על גביו המוכבם, ואמר "הוֹשִׁיעָה בַּי בָּאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ", ואנו עושים זה זכר לעברנה.

אחר הדברים האלה היה דבריהם אל
אברם במחזה לאמר אל-תירא אברםangu מэн לְךָ שָׁכַנָּה
הרביה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה-תקנו לך ואגבי הולן
ערירוי ובנימישק בתיו הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם קן לְךָ
לא נתחה ורעה והגה בזיבתני ירושת אמי: והנה דבריהם אלה
לי אמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך:
ויצא אותו החוצה ויאמר הבט-נא השממה וספר הכוכבים אם
תוכל בספר אתם ויאמר לו כה יהיה ורעך: כלה ג' ג

עלינו רשות לאחזר ספל, לחתם בדקה
לזוזר בראשיתו, ואלא שמענו בפתקאות
בגוי הארץ, שלא שם חילנו בעם, ונדרנו
בכל הארץ. שחתם משלוחים להלן נרים
ב朴实ים ומשתחים ומודים, לפני מלך
מלךינו המלכים הקדושים ברוך הוא, שהוא
ונוטה שמים ויסוד ארץ, ומושב ירוש
בשמי, מפעל, ושכינה עוז בגדבי
ברמותים, הו אל תהנו אין עוד. אמת
מלמגה, אם זולתו, בכתוב בתורת:
וירדעת הים והשכנת אל לבבה, כי יי' הו
האלים בשמי מפעל, ועל הארץ
מתחת, אין עוד:

ט ווישמחו העם על התרנגולם כי בלב שלם התרנגול ליהוה וגם אין
המלך שמח שמחה גודלה:
י ויבורך דוד את יהוה לעזינו כל הקהיל ויאמר דוד בזעם אתה יהוה
יא אליה ישראל אבינו מועלם ועד עולם: לך יהוה גאלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כיכל בשמיים ובארץ לך יהוה הממלכה
יב והטהרתך לכל בראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
יא ובידך כח וגבורת ובידך לגדול ולחזק בכל: ועתה אל לנו מודים
יד אנחנו לך ומחללים לשם תפארתך: וכי מי אנו ומי כרינע策 כח
טו להתרנגול בזאת כי מטה הכל ומידך נתנו לך: כי ארים אנחנו לפניה
טו ותושבים ככל-אבינו באצל ימינו על הארץ ואין מקווה: יהוה
אלהינו כל הקמן הזה אשר הכננו לבנותך בית לשם חדש
הו י מידך היא ולב הכל:

א"ר יותן משום ריש בן יוד מום שברא
דקביה את העולם לא היה אדם שקרוא
ללבק'ה אוין עד שבא אברם (ו) קרא און
שנשארט ויאמר אוני (אליהם) במה ארע כיינע
איושנה אמר רב אף דני אל לא נעה אלא
בשביל אברם שני עתה שמע אלהינו אלילא
חפלת עברך ואל תחרנו והאר פיק על
מקדרש החסם למן אני למען מביע ליה
אלא למן אברם שקרא און:
ג' קידושין (ז)

ויקם וילך, בא אברהם אצל שרה ואמר
לה עד מתי יהיה בן בחיקך לא בן
שלשים ושבע שנים הוא, ולא הלך לא לכית
המדרשה ולא לכיות התלמיד, עזובי אותו שילך עמי
ועשו לו צדה לדרכך שנלך שננו לכית המדרש
הגדוֹלָה. ועתה להם צידה וחילכו ארבעתם. נحو נבצען

וירא את המקום מרחק, מה ראה,
ראה ענן קשור בהר, אמר דומה שהוא
מקום שאמר לי הקב"ה להזכיר את בני שם,
אמר ל査ק בני רואה אתה מה שהוא רואה,
אל הנ, אמר לשני נעריו רואים אתם מה שהוא
רופא אל לאו, אמר הויל וחטור אינו רואה
ואתם אינכם רואים שבו לכם מה עם החמור. **אעפ"כ ר' יעקב**

כה יהיה זרעך, ואני והנער נלכה עד
כה וגנו, ב) עד פה אין כתיב כאן אלא עד
כה א"ר יהושע בן לוי נלך ונראה מה בסוף הדריבור
כה שאמר יהיה זרעך. סימן ימ"א פ"ג א'

(יב) אל תשלח, לשחוות. אמר לו³: אם כן ללחנים באתי? העשה בו חבלה ואוצזיה ממנו מעט דם. אמר לו: אל תעמאותה, אל תעש בו מום.

תחת בנו, מאחר שכותוב: ויעלהו לעולה, לא חסר
המקרא כלום, מהו "תחת בנו". על כל עבורה שעשה ממנו היה
מתפלל ואומר⁸⁴: יהיו רצון שתה זו כלו היא עשויה בבני,
כלו בני שhort. ככלו דמו זרוק, ככלו הוא מופשט, ככלו הוא
נקטר ונעשה דשן.

ומרד בת פרעה לרוחן על היבאר ונערתיה הילכת על יד
היבאר ותרא את התחבה בטעון הטעוף ותשלח את אמאמה ותקחה:
וימפתח ותראו את הילד והנה נגער בכיה ותחמל עלייו ותאכבר
מלך העברים זה:

ו' ותאמר כי אדוני ח' נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בז' כ' לחתפל אל יהוה: אל-הנער הזה התחפלתי ונפנ' יהוה ל' את' שאלתי אשר שאלתי מעמו:

ג' * וניחי באשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביה הבהAnci
ב' יושב בבית הארץ וארון ברית יהוה תחת יריעות: ניאמר נתן אל-
ד' דוד כל אשר בלבך צחה כי האלhim עמך: ג'יחי
ד' בלילה ההוא וניה דבר אלhim אל נתן לאמר: לך ואמרת אל-
ה' דוד עבדי בה אמר יהוה לא אתה תבנה לבי הבית לשארם: ג'

בְּלָבִים אֹמְרִים. בָּאוּ נְשַׁתְּחֻווֹ וְנְכַרְעָה
נְבָרֶךָ לִפְנֵי יְהוָה עֲשָׂנוּ: צְבָא
פִּין שִׁיר
וְאָלֵינוּ
וּפְנֵי לְדוֹל
לְפָלַט כִּי נְקָלָה כָּלֵב כִּי כָּוֹזֶב כִּי
כָּלֵנוּ כָּוֹזֶב חֲבָלָב חֲבָלָב כָּלֵב כָּלֵב
אֵשׁ חֲמָלוֹן כָּפָבָב לְקוּמָה וְמַיְן לְדוֹל לְוַהֲבָה
סְמָמָא מְפָאִין בָּבָב